

Reményik Sándor
Istenarc

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, mikép került a mélybe.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
A rárakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihűlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz reneszánsza.

A repedt cserépedény

Kínában egy vízhordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel.

Két teljes évig ez így ment, minden nap, a vízhordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba.

Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak feleannyit tudott teljesíteni.

A két év keserűség után, egyik nap megszólította a vízhordozót a pataknál.

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé.

A vízhordozó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy virágok az ösvényen csak a te oldaladon teremnek, s nem a másik cserép oldalán?

Ez azért van így, mert én mindig tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Testvérek, ha valakit botláson értek, ti akik lelkiek vagytok, intsétek meg a szelídség szellemében. De ügyelj, hogy magad kísértésbe ne essél! ²Hordozzátok egymás terhét, így teljesítitek Krisztus törvényét. ³Aki beképzeli magának, hogy valaki, holott semmi, önmagát áltatja. ⁴Mindenki a saját tetteit tegye mérlegre, dicsekvését pedig tartsa meg magának, ne tárja mások elé. ⁵Hiszen mindenkinek a maga terhét kell hordoznia.

/Gal 6,1.5/

Örömöm sokszorozódjék a te örömödben. Hiányosságom váljék jóssággá benned. Egyetlen parancs van, a többi csak tanács: igyekezz úgy érezni, gondolkozni, cselekedni, hogy mindennek javára legyél. Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás: Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.

/Weöres Sándor/

1. **Gonoszságomat beismerem, bűnöm előttem lebeg szüntelen.** Zsolt 51,5

- Mennyire tartod fontosnak a mindennapi lelkiismeretvizsgálatot? Milyen tapasztalataid vannak ezzel kapcsolatban?
- Szoktál-e imádkozni hibáid felismeréséért?
- Hogyan érint, ha egy barát/ismerős/családtag felhívja egy hiányosságodra a figyelmed? Te szoktál-e ilyet tenni? Előfordult-e, hogy másképp láttad egy hibádat, mint a környezeted? Mi ilyenkor a reális mérce?
- Mi a teendő a felismert erényekkel? Kell-e tennünk valamit, például megköszönni, kérni, hogy maradjon meg... vagy mindez csak hiúság?
- Szerinted te használod, vagy elásod a talentumaidat? Kötelez-e egy talentum a használatára? Van olyan képesség, ami bűnhöz vezethet?
- Értékesnek tartod, és el tudod fogadni magadat?
- Mit ismersz fel jobban magadban: a hibáidat vagy az erényeidet?
- Milyen talentumokkal szeretnél volna születni? Most melyekkel egészítenéd ki önmagadat, ha tehetnéd?

2. **„Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!”** Mt 5,48

- El tudnál mesélni egy olyan történetet, amikor felismerted egy hibádat, és sikerült rajta változtatni?
- Minden rosszban van valami jó?
- Volt-e olyan, hogy egy hibád utólag nem bántad, mert jó dolog sült ki belőle?
- Tudod-e a talentumaidat olyan alázattal használni, hogy mások ne érezzék magukat kisebbnek?
- Fel tudod-e használni a kritikát, milyen hatással van rád a dicséret?
- Hogyan kezeled, ha alul- vagy túlértékelnek?
- Van-e olyan, hogy egyszerűen nem tudsz változtatni a hibáidon? Például a gyónásnál rendszeresen visszatérő bűnük...

3. **Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát sem veszed észre?** Mt 7,3

- Feladata-e a keresztény embernek, hogy felhívja figyelmét másnak a hibáira, vagy csak magunkra kell figyelniük? Nem egoizmus ez?
- Kinek, milyen helyzetben mutathatsz rá a gyengeségeire?
- Szoktál-e imádkozni azért, hogy más leküzdje a gyengeségeit?
- Hogyan kell helyesen kezelni, mikor mások képességeit szívből irigyled?
- Szabad-e mások hibáiról beszélni, amikor nincs jelen? Történhet-e ez jó szándékkal? Mi számít kibeszélésnek?
- Van olyan hiba másokban, amit elviselhetetlennek tartasz? És magadban?

4. **Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük!** Mt 7,12

- Eszedbe jut konkrét élethelyzetekben, hogy példamutatóan kell cselekedned?
- Képmutatás- példamutatás? Milyen viszonyban vannak, hol a határ? Előfordulhat-e, hogy egy cselekedet szituációtól függően minősül, kép- vagy példamutatásnak?
- Van olyan személy a közvetlen környezetedben, akinek az élete példa számodra erkölcsi szempontból? Van példaképed?
- Szerinted a jó, vagy a rossz példa ragadósabb? Mitől függ?